

ERMANNNA MONTANARI, GIUSY ZANINI, FRANCESCO
ONELLI, LUCA FAGIOLI, ROBERTA MAGNANI, ANDREA
DENTI, ALESSANDRO RENDA
ERMANNNA MONTANARI, COSETTA GARDINI
GIULIO CECCARELLI MARCO MARTINELLI

RAVENNA – TEATRO DELLE ALBE

Boszorkánysziget

NEVIO SPADONI: L'ISOLA DI ALCINA

Teatro delle Albe három éve dolgozik a *Cantiere Orlando* (Orlando Műhely) elnevezésű előadás- és szemináriumsorozatán. A cei Biennalé színházi szekciójával és a Ravennai Fesztivál társaságával kidolgozott program „pompás alkalom, hogy hosszú távra tegyünk a régi olasz – írott és szóbeli – epikus hagyományterületére. A vándorköltők által ezer évvel ezelőtt életre hívott századokon át virágzó történetciklusokból indulunk ki, amelyek keretében Orlando alakja megszületett, és eljutunk egészen Boiardo, Teofilo Folengo és Ariosto irodalmi művéig. (...) A ományos népi színházi formák és a magas irodalom évszázados fonódásából született meg az az „örjögő” elbeszélő költészet, y ma a Hagymány élő emlékművét képezi” – mondja a próiőről Marco Martinelli rendező.

Morgante alakjának szentelt színházi műhely és a Giulio Cesare e 1612-ben született hősköltémé-
ilapján készült előadás után Marco
tinelli rendező és Ermanna
tanari színésznő Ariosto híres epo-
az *Örjögő Lórántot* dolgozta fel.
ásuk középpontjában a hőskölte-
y egyik mellékszereplője, a boszor-
Alcina áll, címe pedig *L'isola di
na* (Alcina szigete). Nevio Spadoni
gnai dialektusban alkotó költő
ban nem az eredeti történethez nyúl
a, nála Alcina és húga nem gonosz
orkányok, akik megpróbálják az el-
zott szigetükre csalogatott hősoke-
t íbitani. Két elesett, megöregedett és
ljes örület szélén álló nőt látunk a
adon és hallgatunk végig az előadás
n. Életük ma már nem áll másból,
t az apjuktól öröklött kutyatenyészet
ásából és visszaemlékezésekből arra
döre, mikor még fiatalok és szépek
ak. Alcina húga volt mindig is a
b, édesapjuk, aki sokszor olvasta fel
rainak az *Örjögő Lóránt* történe-
csak királykisasszonynak hívta. Az-
édesapjuk eltűnt, érkezett viszont a
etre egy idegen, egy gyönyörű, izzó
nű férfi, aki elcsábította, majd el-
yta Alcina hűgát. Azóta Alcina eteti
tyákat és a fájdalomba beleőrült hű-
is, hosszasan szidalmazva a férfiakat,
k pont olyan gusztustalan lények,
t a vonzó, habzó szájú kutyák.
rik kirohanásában mégis bevallja, ő
ga is beleszeretett abba az idegenbe,
egy titokzatos kutyavalek segítségével
s lopta egy éjszakára a férfit a hűgá-
ám amióta az idegen is, mint apjuk,

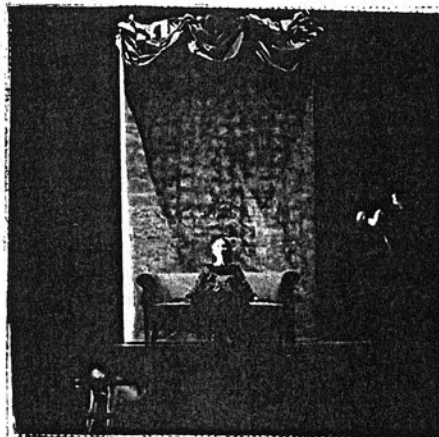
eltűnt a szigetről, Alcina úgy érzi, egyre inkább megzavarodik a ma-
gánytól, a haragtól...

A színpad közepén egy kétemeletes állványt látunk. Az alsó, a színpad felületénél hol lejjebb, hol kicsit feljebb található szinten „kutyafalka” köröz és csahol, a félig meztelen férfitek időként kiegyenesednek, elátkozott lovagokká válnak. Az emeleten egyetlen pad található, ezen ül vagy áll Alcina, mellette a földön kuporog magatehetetlenné vált húga. Mögöttük meghatározhatatlan anyagú fal áll, melyre a francia *Vincent Longuemare* tervezte fényeket és színeket vetítenek. A fal változtatja helyzetét is, folyamatosan közeledik az emelet széléhez – néha úgy tűnik, mintha a mélybe akarná taszítani a két nőt –, szinte harmadik főszereplőként követi Alcina monológjait.

A Teatro delle Albe művészeit ezúttal sem a történetmesélés nevelő szándéka érdekli, hanem a hősköltemények deformált mese-labirintusai, nem a szereplők pszichológiája, hanem álarcuk. Martinelliék előadása a komikust és a kegyetlent helyezi előtérbe. Nevio Spadoni nem véletlenül adta a *Zenemű kúrtre és romagnai hangra* alcímet kemény, torokhangoktól nyüzsgő romagnai verseinek. És bár a szavakat nem értjük (a színházban a romagnai szöveg kivonattát és olasz fordítását is kiosztják mindenkinek), a hangzás és a ritmus együttesen és hatásosan érzékelteti Alcina megkövült, megfásult fájdalmát és panasznak, átoknak egyaránt beillő kifakadásában az egyre fokozódó örjögést. *Ermanna Montanari* Alcínaként ismét lenyűgöző hihetetlen hangjátékával, ezzel az érdes, makacs, vad és állatias hanggal, melyet *Luigi Ceccarelli* kortárs zeneszerző karcos, már-már fülsértő, ipari hangaláfestése kíséri.

A *L'isola di Alcina* 2000-ben a legjobb női főszereplő UBU díját kapta, valamint legjobb előadasként és legjobb új darabként is jelölték (az UBU a legrangosabb olasz színházi díj, melyet több tucat kritikus szavazatai alapján ítélnék oda évente). Az idei külföldi turné után 2002 januárjától ismét látható lesz az olasz színházakban, miközben a Teatro delle Albe a hosszú utazás következő állomásán, Matteo Maria Boiardo *Szerelmes Orlandójának* átíratán dolgozik tovább.

VÁRNAI DÓRA

ERMANNNA MONTANARI